

[Diderichsen.]

lade være at se dem, købe dem og læse dem. Hvis man vil kriminalisere sådanne ting, så kan det kun begrundes ud fra ét hensyn, som også er nævnt i betænkningen: at der må foreligge et forhold, som skader samfundet som helhed eller grupper i samfundet, og som man af den grund må prøve på at standse ad lovgivningens vej.

§ 234, stk. 1, om de pornografiske skrifter har jo spillet en mærkelig rolle i de senere års danske kulturhistorie, har fået en grotesk betydning som et middel, der mere end noget andet — som flere jo også har fremhævet det — har medvirket til at skaffe de pornografiske skrifter en publicity, som de trods al deres overordentlige interesse ikke kan siges at have krav på i det mål, som det er blevet tilfældet. Under disse forhold ville man jo nærmest latterliggøre vort retsvæsen, hvis man vedblev at bevare en sådan bestemmelse og dermed medvirkede til, at denne komedie kunne fortsætte.

Derimod er det betydelig vanskeligere med hensyn til billederne, og jeg forstår godt ministeren og ministerens motivering for at gøre den ejendommelige adskillelse mellem det skrevne pornografiske ord og de pornografiske billeder. Jeg er ikke sikker på, at den betragtning, som hr. Poul Dam gjorde gældende her, rammer det rigtige, men det var en interessant betragtning. Jeg ville snarere i den sammenhæng henlede opmærksomheden på noget andet, som er meget karakteristisk for hele vor kultursituation: at det skrevne ord jo i højeste grad bliver devalueret i vore dage; dag for dag mister det terræn, netop fordi billedet kommer til at spille en så langt større rolle, hvilket igen selvfølgelig skyldes vore dages almægtige hersker, nemlig teknikken, altså den fotografiske teknik og de fremragende vidundere, som man i den branche er nået frem til, og som naturligvis også strækker sig over de emner, vi her taler om. Der er altså tale om et meddelelsesmiddel af en uhyre rækkevidde i det moderne samfund, og jeg ville tro, at man uden at have profetisk gave kunne sige, at billederne vil få en stadig stigende betydning i forhold til den skrevne pornografi — ja, der er jo en dobbelthed i udtrykket, men vi har vel ikke andre udtryk.

Derfor vil jeg gerne sige med hensyn til

vor stilling til spørgsmålet om forbud mod pornografiske billeder, at vi ville gerne have, om dette spørgsmål blev meget grundigt undersøgt, således at man kunne nå frem til noget kraftigere og tydeligere begrundelse for den stilling, vi til sin tid endeligt må tage til dette forhold; men som det er i øjeblikket, kan jeg godt se, at det har sin rimelighed måske at gå lidt forsigtigt frem, men dog således, at vi gerne vil overveje at være med til at få oplysninger, som muligvis kan gøre, at vi tager skridtet helt ud og også afskaffer pornografiparagraffen på dette område.

Ligesom hr. Poul Dam og fru Else-Merete Ross må også jeg sige, at vi må, om ikke på anden måde, så gennem politivedtægtætterne, kunne sørge for, at udstillingen af pornografiske billeder ikke tager fuldstændig overhånd, så man overhovedet ikke kan gå fem skridt i København uden at møde et eller andet, som dog i hvert fald nærmer sig det pornografiske. Hvem ved, om det, hvis der bliver givet helt frit spil, så ikke ville antage dimensioner, som dog i hvert fald ikke kunne siges at være fremmende for landets anseelse i almindelighed, og det ville måske heller ikke pynte særligt på den 800-årige i sit jubilæumsår just at prange ganske særlig voldsomt med den slags udsmykning. Så jeg kunne godt tænke mig også, at man på en eller anden måde sørgede for, at man på offentlig gade kunne gå i fred, om jeg så må sige, og man derigenem kunne pålægge en vis tilbageholdenhed.

Det andet, jeg ville sige i den retning, er, at jeg også er meget betænkelig ved at forestille mig vort kære fødeland som stor-eksportør ikke blot af bacon og æg, men også af pornografiske billeder. Det er måske at være gammeldags, men jeg kan nu ikke lide den tanke. Jeg ved ikke, i hvor stort omfang det allerede finder sted; hvis vi kunne få en oplysning om det, var det måske ganske interessant, men det lader sig vel ikke sådan kontrollere. Selv om andre lande kan værges sig med forskellige midler, postkontrol osv., synes jeg ikke, det er særlig opmuntrende, hvis vi skulle få ry for at være sådan en eksportcentral på dette område.

Så vil jeg gerne lige nævne en ting, som jeg ikke har fået undersøgt. Jeg vil spørge, om der er noget virkeligt problem, juridisk problem, med hensyn til de konventioner,